10de Jaargang — Curacao den 2n. September 1893 — N° 505

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt eiken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number so fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De zilverquaestie in de Vereenigde Staten

Bij de plotselinge daling der Venezuelaansche zilvermunt, waarvan niet zoozeer de kooplieden als wel de mindere man den slag voelt, geven wij onzen lezers een correspondentie te lezen van een Amerikaan aan een fransch dagblad, over de daling van het zilver in Amerika.

De partijgangers van het zilver in de Vereenigde Staten—zegt deze correspondent ongeveer—zijn hevig ontroerd.

President Cleveland maakt zich gereed om met behulp van het Congres de wet-sherman af te schaffen, waardoor de federale staatkist gedwongen is, ieder jaar kwaad of goed, vier 'en vijftig millioen ons zilver aan te koopen. Deze baren zilver worden opgestapeld in de kelders der thesaurie te Washington; de verkoopers ontvangen in ruil certificaten, welke zij zich haasten aan de bondgenoodschappelijke kassen te presenteeren om die in goed klinkend, en volwichtig goud om te zetten.

Natuurlijk heeft dit goud een onweerstaanbare neiging om het land te verlaten, ten einde in Europa tegen lagen prijs zilver op te koopen, dat in de Vereenigde Staten een koers heeft die hooger is dan de reëele waarde.

President Cleveland houdt het er voor, dat deze wegstrooming van het goud bijdraagt tot de verergering van de economische en financiëele crisis der Vereenigde Staten. Hij hoopt den Senaat en de Kamer tot zijne wijze van zien kunnen brengen en, de tropische hitte van een zomer te Washington trotseerende, riep hij het Congres voor de maand Augustus bijeen.

Daarover nu zijn de *silvermen* in woede ontstoken. Zooals men weet, is Colorado het middelpunt der zilverdelving. De gouverneur van dezen Staat heeft dan ook het initiatief genomen om te Denver eene vergadering van belanghebbenden te beleggen.

Deze heer, het verkoren hoofd van eene der souvereine gewesten, welker federatie de Vereenigde Staten uitmaakt, voert eene taal die wel niet van diplomatische kracht getuigt, maar des te teekenachtiger is.

"De oorlog, zeide hij, de oorlog in het geniep, wordt ons, volksmannen en onafhankelijk pionniers van de *Far West* verklaard, door de *goldbugs*" — goudkevers is de populaire benaming der groote kapitalisten, wanneer men ze geen *money-bags* geldzakken noemt, en zich geen zinspeling op hun *barrels* of geldtonnen veroorlooft.

"Men wil oorlog, vervolgde de onstuimige redenaar, welnu, er zal oorlog komen, maar anders dan men gewild heeft, en het bloed zal stroomen tot aan den toom onzer paarden. Reeds eenmaal heeft Amerika zich weten te ontdoen van de verraders die het aan den boezem had gekoesterd. Bij het einde van den vrijheidskrijg hebben onze vaderen de Engelsche tories beleefdelijk uitgeleid en naar Halliffax gebracht.

In plaats van zich met de zoogenaamde opstandelingen te vereenigen hadden deze sympathie betoond voor de regeering van Koning George en de tyrannie van het moederland.

"Nog heden ten dage draagt de vrije grond van de groote republiek der Nieuwe Wereld Engelsche tories, dat wil zeggen kapitalisten die bij Engelsch goud zweren en het arme volk gaarne berooven zouden van de nationale munt, van het zilver dat de ingewanden van de bergen van Nevada of de placers van Colorado bevatten, van den *dollar onzer vaderen*. Wij zullen hen over de greuzen zetten en wraak nemen over de samenzwering der groote hanzen van de geldwereld."

Men ziet, hoe hoffelijk deze gedachten zijn uitgedrukt en wat voor soort van welsprekendheid aan den voet van het Rotsgebergte beoefend wordt.

Maar hoe vermakelijk deze uitbarsting overigens zij, men meene niet dat de betooging te Denver zonder belang is.

In de geschiedenis der partijen hebben in de Vereenigde Staten de onbegrijpelijkste economische vraagstukken, in het bijzonder dat van den geldsomloop, een aanzienlijk rol gespeeld.

Men herinnere zich het presidentschap van generaal Jackson, die het tijdvak der eigenlijk gezegde democratie opent, dat evenzeer onderscheiden is van de tradities van Jefferson en Monroe als van het federalisme van Adams. Toen immers dreigden het rechtentarief en naderhand de Staatsbank, dertig jaar te vroeg, tot den burgeroorlog te zullen voeren: de befaamde *nielig verklaring* door Zuid-Carolina met de gloeiende commentaren van den welsprekende Calhoun stonden in verband met fiskale maatregelen.

Sinds dien tijd zag men de agrarische partij, de pachters van het Westen, de huidige bevolking zich vormen op den grondslag van een program welke eerste artikel was eene onbeperkte uitgave van papieren geld. De *greenbackers*, — zij kregen dien naam naar de groene kleur der biljetten, die gedurende den burgeroorlog door de federale schatkist werden uitgegeven — hadden een economisch stelsel van bewonderenswaardige eenvoudigheid.

Volgens hen was overvloed van gereed geld gelijkwaardig niet overvloed van kapitaal: het was genoeg de bankbiljetten, de bons der schatkist te vermenigvuldigen om de verdiensten te doen stijgen, om de groote ondernemingen te vergemakkelijken, om als bij tooverslag de onbebouwde vlakten van het Far West te veranderen in een lachend paradijs, bevolkt door een gelukkig geslacht van landbouwers en welvarende werklieden.

En gedurende lange jaren bloeide de schrandere, nijvere en zedelijke bevolking aan gene zijde van de Missisipi en gaf in den strijd tusschen democraten en republikeinen, de groote historische partijen, den doorslag. Het vuur smeult nog steeds onder de asch en onmogelijk is het niet dat de zilverkwestie het zal doen opvlammen en een storenden invloed uitoefenen op de ordelijke ontwikkeling der partijgroepen in de Vereenigde Staten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met geestdrift is hier j. l. Donderdag de verjaardag der Koningin gevierd. De deelneming was algemeen. In goede orde werden de verschillende nummers van het bekende program afgespeeld. De optocht met fakkellicht heeft er echter weinig luister bijgezet en jammer was het, dat het muziekkorps, dat zich onder de uitstekende leiding van den heer C. Ulder bij de parade zoo flink gehouden had, ook die z. g. optocht begeleidde.

— —

Op den verjaardag van de Koningin viel den algemeen geachte heer Mr. Sol C. Henriquez de eervolle en waardige onderscheiding te beurt, de benoeming te ontvangen tot Ridder van den Nederlandschen Leeuw.

Bij de talrijke bekleedingen met de Bolivarorde op ons eiland, is dit een onderscheiding, welke allen, die den heer Sol Henriquez kennen, met voldoening vervult.

In hooge en gewichtige betrekkingen diende de heer Sol C. Henriquez meer dan dertig jaren den lande en heeft hij zich de hoogachting van allen verworven.

Daarom werd deze welverdiende onderscheiding met zooveel genoegen vernomen.

Wij bieden den heer Mr. Sol C. Henriquez onzen oprechten gelukwensch aan.

FEUILLETON

ULTIMO SIGAR.

Despues di un comementoe, combitonan tabata sinta den salon i nan a parti koffie.

"Boso sabi, senjores, koe humamentoe no ta hinder mi...." e muher donjo di fiesta dici, i na mes tempoe el a haci un sinjal coe su esposo. Esaki a sali un bez for di compania i despues di algun minuut el a bolbé coe un caga di sigar fini, koe a pasa di manoe na manoe. Un di e senjornan a gradici i dí, koe el no ta huma.

"Kiko bo dí, senjor?" e muher a puntra, "bo no ta huma? com bo a toema e coestumber-ai?"

"Esai no ta un coestumber toemá, mevrouw," e senjor a respondé, "ma un castigoe."

"Asina! un castigoe; ma esai mi no ta comprendé?"

"Esai mi ta keré masjar bon; esai ta un historia romántica."

"Wel enfin, anto bo mester conta nos e historia-ai."

Pa cumpli coe e pidimentoe-ai é nohumador a coeminza i conta es sigiente:

"Tempoe mi tabata casi binti-cinçoe anja, mi tabata — nan tabata bisa alomenos — un jonkman spiertoe; mi tabatin un postura boenita i biboe, boenita cabei blonde i dos bigoti coe punta soberbe gekrul ariba. Mi amigoenan tabata sigurá, koe mi tabata gana coerazon di toer hende coe mi bigotinan boenita. Ma nan tabata papia di mas, mi no tabata gana toer coerazan, ma tuch algun. Den es tempoe-ai, mi tabata huma masjar, i anochi ora mi amigoenan tabata mira mi coe un sigar na boca, anto hende tabata tendé "miré ai, el ta luza su bigotinan atrobé." Coe un palabra, mi bigotinan tabata lamanta hopi coedisji i mi tabata orguljoso coe nan.

Un boenita dia—of mehor anochi—mi a namorá, tabata na un comementoe, i el, koe a tenta mi coerazon, tabata un mucha muher di mas amabel. Mi a percura di busca algun informacion di djé, i nan a bisa mi, koe el tabata jioe di un comerciante rikísimo — di un familia masjar haltoe— i koe el tabatin un tesoro di mitar milioen. Su majornan tabata exigi muchoe....

Nan tabata deseá un suegro di kita sombré.

"Un suegro di kita sombré!"...

"Mi tabata muchoe discreto pa considerá mi como tal i si mi mes tabata manera un perla.... mi fortuna tabata muchoe nada pa mi risca poerba, si lo mi por a cumpli na es exigencianan proponé.

"Ma si hende camna coe un sintimentoe asina na coerazon, ta difícil pa tenéle scondir hopi tempoe i nan a descubri di mi. Nan a coeminza ta papia riba mi, un pa compadecé mi, otro pa tené mi di loco. I na fin di cuenta a jega na ora di senjorita Genoveva, koe tabatin un jonkman coe bigoti blonde koe a gusté i desea di hajé pa su esposo. Su coerazon a movel pa e afeccion secreta koe mi tabatin p'é? el a ripara esai?"

"No, bo bigotinan! un di e presentenan dici chansando.

"Net.... mi bigotinan....

Kiko koe kier tá, senjorita Genoveva a doena su papa di comprendé, koe el tabata kier casa coe mi. E senjor bieuw a bringa contra berde, ma Genoveva a boeta pia abao."

—

Nos comprimisio a dura seis seman. Nos tabata sinti nos fortunar, nos tabata figura nos fonte i monte, i sonja di toer loké nos coerazon tabata por desea. Mi tabata stima mi comprometida intimamente i un sol palabra tabata suficiente pa cumpli coe su deseo ó su kier

Un dia anochi mi tabata huma un sigar ora el a drenta:

"Mi ta pidi bo, mi amigoe," el dici, "bo no mester huma mas, esai mi no ta gusta," i di mediata mi a boeta mi sigar abao pa eterno.

Mara bo sabi ki un fabor bo ta haci mi di no huma mas!" el dici coe mi manera un ciertoe recompensa pa mi sacrificio."

"O! mi a respondéle, mi ta fortunar si mi por cumpli bo deseo na un cos.

"Alafin e dia grandi a jega. Mi mester a bai busca Genoveva pa un ora i mei cerca su majornan. Mi a lamanta tempran i na tempoe netji bistir, asina koe pa diez-doz ora, mi tabata toer cla; de la manera mi tabatin un ora di tempoe ainda. Mi tabata camna bai bini den mi kamber, mi tabata bai sinta un poco, bolbé mira mi cara den spiel i mi tabata busca ún cos pa haci mi pasa e ora-ai di dolor mas liger.... ora mi a tira mi bista riba mi caga di sigar, koe a sobra coe ún fini ainda.

Mi a cohé cabez jen; ma mi a bolbé boeté abao cordando na deseo di mi esposa. E ora-ai tabata imposibel pa mi di resisti na tentacion, despues di a bringa coené mei ora largoe; mi a cohé e sigar cendéle, cai sinta den mi stoel di

Door de Spaar- en Beleenkbank alhier zullen dezer dagen *bons* in omloop worden gebracht ter waarde van f 0.25, f 0.50, f s—en f 2.50.

De transacties dezer nuttige instelling eischen veel pasmunt; vooral de beleeningen op kleine panden, die voor de mingegoeden onder de bevolking, in oogenblikken van nood, bijna het eenigste redmiddel daarstellen.

Naar wij vernemen zullen ook binnen kort door de handelsfirma S. E. L. Maduro & Sons zulke *bons* worden uitgegeven tot een betrekkelijk klein bedrag.

Deze beide maatregelen zullen, naar wij hopen, in de behoefte aan pasmunt voorzien, tot zoolang er van regeeringswege maatregelen worden beraamd en ten uitvoer gebracht om de kolonie van ruilmiddel te voorzien.

C, Ct.

Bij G. B. dd. 30 Augustus jl. No. 526 is de Sergeant bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij, J. W. C. Pietersz. benoemd tot 2e. luitenant bij dit corps.

De Ned. Schoener Gouv. v. d. Brandhof zal op Maandag den 4n. dezer naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G. vertrekken.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rebecca Gomez Casseres, Wilhelmina Reovier. Castro C. Rodriguez 2, Susanet Cinman. Serafina N. de Castro. Carmen C. de Lopez 2, Seervania Demijn. Isbera Baak, Alfredo Belloso C, Rafael Adrian, Susana van Kol. Ursula Swarez 2, Jacinta F. Gonzalez. Helena de la Noy, Guillermina Guiber de Mora, Lee Lam & Co., Emma Lopez, Elizabeth Reovier. Laura Selasio. [Savan Cras], Katalina Lents. Montanja, Klarita Alexander, Montanja, Maraja Jandrok, Savaan Languleef.

NEDERLAND

Bij het Departement van koloniën is den 25 Juli het volgende telegram van dèn gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië ontvangen:

In den avond van 20 dezer is op het stoomschip onder Hollandsche vlag *Raijah Kongsi Atjeh* tusschen Telok Semawe en Edi onder de Atjehsche passagiers een oproer uitgebroken. Het scheepsvolk werd aangevallen en grootendeels vermoord: ook de kapitein en de stuurman, beiden Engelschen. Totaal gedood 34, gewond 15. Twee Europeanen, machinisten, ongedeerd aan boord gebleven. De Atjehers verlieten met eenige door hen gevangen genomen passagiers, geen Europeanen, het schip bij Diamantpunt. Drie gevangenen naar Telok Semawe gevlucht. Schip in onze handen. De gouverneur, de commandant der scheepsmacht en de resident zijn naar de plaats van het onheil vertrokken.

— Omtrent het voorgevallene met het stoomschip *Rayah Kongsi Atjeh* geeft de *Haarl. Ct.* de volgende inlichtingen:

Genoemd stoomschip is een zusterschip van de *Hock Canton*, waarop jaren geleden Toekoe Oemar zijn verraderlijken overval deed, hetgeen aan kapitein Hansen het leven kostte en aan diens vrouw en den anderen schepelingen eene langdurige gevangenschap, waaruit zij slechts na betaling van eene groote som gelds door de Nederlandsch Indische regeering verlost werden.

Beide stoomers varen onder Nederlandsche vlag, behooren tot eene schatrijke Chineesche firma te Penang, en daar de meeste voor Atjeh en voor onze blokkadeschepen bestemde koopwaren en vooral de voor onze troepenmacht benoodigde vivres enz. hun weg over Penang vinden, hebben die twee stoomers altijd overvloed van lading.

Op hun terugreis van Atjeh naar Penang gaan zij gewoonlijk de Atjeh-kust langs van Oleh-Leh tot Edi, om vooral peper in te nemen en een aantal Atjehers als passagiers. Dit aantal bedraagt soms 100 tot 150 man, dus ingeval van opstand eene overstelpende overmacht tegen een kleine bemanning van hoogstens vier Europeanen en ongeveer 15 of 20 inlanders.

— Door de familie Van Gulick te 's Bosch een stuk grond aldaar afgestaan voor eene Katholieke kweekschool voor onderwijzers, benevens landerijen tot bestrijding van onkosten der exploitatie dier school. Een prachtige gift, niet slechts om hare groote waarde maar ook om het doel, waarvoor zij bestemd is. De geëerde schenkers toonen te begrijpen, welke de groote behoefte der Katholieken in onzen tijd is. Zij weten, dat het Katholieke onderwijs thans de brandende quastie is en het machtige wapen tegen het ongeloof onzer dagen. Doch tevens zijn zij overtuigd, dat geen Katholieken onderwijs mogelijk is zonder onderwijzers, die een echt Katholieke opleiding gekregen hebben.

BUITENLAND.

Italie. — Te Milaan is een nieuwe zakkenrollers-specialiteit opgetreden. Verscheiden lieden werden in den laatsten tijd op de openbare straat in de drukste wijken van de stad bestolen, zonder dat zij konden verklaren, hoe dat eigenlijk had plaats gehad. Een der slachtoffers, een boekhandelaar, vertelt zijn treurig lot op de volgende wijze:

Gisterenavond deed ik, als gewoonlijk, na afloop van het werk een wandeling. Juist kwam ik voorbij een advertentiebureau, toen hieruit een heer kwam, een deftig net gekleed man, die mij naderde met de woorden: Ben jij het, het doet me plezier je eens weer te zien! Onwillekeurig nam ik de uitgestoken hand aan, op hetzelfde oogenblik voelde ik een hevigen schok, gelijk aan dien, welken men krijgt bij de aanraking van een geladen electrisch apparaat, waardoor ik half verdoofd werd.

Toen ik weer bij was gekomen, was de onbekende verdwenen, en met hem mijn gouden horloge en ketting. Ik verneem thans, dat hedenochtend de brutale zakkenroller gesnapt werd, juist toen hij een Engelsch toerist denzelfden streek wilde spelen.

Toen de oplichter namelijk op den Engelschman toekwam en hem de hand wilde geven, vond deze, daar de man hem niet was voorgesteld, zulks zoo impertinent, dat hij zijn onbekende vriend bij de keel greep en aan eenige politiebeambten overleverde. Op het politiebureau verklaarde de man, niet zonder eenigen trots, op welke wijze hij handelde.

In een der broekzakken droeg hij een krachtig electrisch element, dat door geleidingsdraden, welke onder het vest en door de mouw liepen, met een klein, in de hand verborgen geïsoleerd metalen plaatje was verbonden.

Dit plaatje veroorzaakte bij de aanraking van de slachtoffers van den genialen zakkenroller den schok, welker uitwerking den man in staat stelde zijn slag te slaan onder de meest gunstige omstandigheden.

Frankrijk. — Men weet, dat de ontwerper van den grooten ijzeren Eiffeltoren 35 millioen heeft weten te "besparen" in de Panama-onderneming. De raad van tucht over het Legioen van eer, waarin de heer Eiffel gedecoreerd is, heeft het nu raadzaam geacht, een onderzoek in te stellen, om te zien of er wellicht geen ernstige reden bestaan, om dien spaarzaam geluksvogel uit het "eere" lijstje te schrappen.

— De Fransche vertegenwoordiger te Siam, de heer Pavie, heeft de vlag van zijn gezantschapsgebouw ingehaald en heeft zich aan boord van een der Fransche oorlogsschepen begeven, na de behartiging van de belangen van de Fransche onderdanen aan den Nederlandschen consul-generaal, den heer Keun, te hebben opgedragen.

Hoe Nederland zich thans partij kan stellen ten gunste van Frankrijk — want een eenvoudige internationale beleefdheid kan men zulk eene daad slecht noemen — is ons onbegrijpelijk, nadat onze gezant te Parijs met den Engelschen samen eerst heeft geprotesteerd tegen Frankrijk's optreden in Siam. Wij hebben waarlijk wel reden, om de Britsche gevoeligheid te ontzien, vooral nu de overval van eene Nederlandsche stoomboot door Atjehers, die ook Engelsche onderdanen vermoordden, misschien aanleiding zal geven tot nieuwe moeilijkheden met het Foreign Office.

— In *Mc. Clure's Magazine* heeft de heer Robert Sherard eene beschrijving gegeven van een bezoek, dat door hem werd gebracht aan den ouden De Lesseps. Aan het op sympathieken toon geschreven verhaal is het volgende ontleend.

De Lesseps heeft het „idée fixe," dat de koningin van Engeland zal komen om alles in orde te brengen. Dikwijls staat hij van zijn stoel op en vraagt dan of koningin Victoria is gekomen, terwijl hij iedere bezoekster daarvoor houdt.

Met mevr. De Lesseps had met Sherard een uitvoerig gesprek. „Denkt gij," zoo vroeg zij, „dat hij niets weet van hetgeen is voorgevallen? Denkt gij, dat hij niet het minste vermoeden heeft? Somtijds verontrust mij de verschrikkelijke gedachte, dat hij alles weet en dat, groothartig als hij is, hij zichzelven leent voor dit allerverschrikkelijkste treurspel, dat wij spelen. Somtijds twijfel ik. Zou dat niet verschrikkelijk zijn? En dan zijn er ook weer tijden, waarin ik overtuigd ben, dat onze pogingen om alles voor hem geheim te houden, haar doel bereiken.

Wij geven hem couranten van vorige jaren te lezen, waarvan ik groote voorraden heb laten komen. Vroeger waren wij gewoon de gedeelten, die wij hem liever niet onder de oogen wilden brengen, uit te knippen, doch dit bemerkte hij weldra. Het is werkelijk aandoenlijk, de opmerkingen te hooren, die hij naar aanleiding van het gelezene maakt. Zoo riep hij mij eenige dagen geleden bij zich om mij te zeggen, dat 't hem zooveel genoegen deed, dat zijn goede, oude Ressman tot Italiaansch gezant voor Frankrijk was benoemd. Die benoeming was reeds meer dan een jaar oud.

Er zijn ook tijden, waarin hij zeer ongeduldig is en er zich over beklaagt, dat hij altijd hier moet blijven. Het meest wordt door hem de Fransche Académie gemist. Voortdurend geeft hij zijn verlangen te kennen om hare zittingen bij te wonen en ik moet de zonderlingste verhalen bedenken om hem wijs te maken, dat de Académie geene bijeenkomsten houdt."

Mevrouw De Lesseps slaakte een zucht en vervolgde: „Ik doe wat ik kan, maar die vreeselijke onzekerheid kwelt mij dag aan dag. Gij moet niet vergeten, dat hij weet, dat 't met de Panama-onderneming verkeerd is geloopen. Sedert hij geroepen werd voor den rechter van instructie Prinet, is hij in den toestand gekomen, waarin gij hem hebt gezien. Hij moet iets vermoeden. Hoeveel, zullen wij nimmer te weten komen.

Telkens weer vraagt hij naar Charles. Hij weet dat hij zich in moeilijkheden bevindt, maar wij hopen, dat hij geen vermoeden heeft van den aard daarvan.

Duitschland. — In een villa te Berlijn werd onlangs een voorwerp gevonden, dat vijf-en-twintig jaar geleden, een jong meisje een arrest van verscheidene weken had bezorgd.

---

soja, cera mi wowo i goza.... tabata un gustoe.

"Di repiente un holor stranjo a drenta mi nanisji.... mi a lamanta para, mira rond den kamber sin descubri nada. Mi a ristra gordijnnan, ripara i foela mi jas i mi carson, ma sin haja nada.

Sigur mi a equivoca mi, ta pura imaginacion, mi a corda den mi mes. Sacando mi horloge for di mi sacoe, mi a ripara, koe tabata falta solamente diez minuut pa e ora fihá.

Bon purá mi a cohé mi sombré boela trapinan i na un boelá mi a drenta sjers koe tabata warda mi caba. E concierge, koe tabata para na sjers, a dal un gritoe hari ora el a mira mi; e cochero mescos.

Nan ta hari pasobra mi ta bini muchoe laat, mi a corda. Mi a jega cerca mi suegronan i na fregá di wowo mi tabata na e di promer verdiep. Guan, criar koe mi a jama, a boeta un cara masjar sospechoso, ora el a mira mi.

"Nan toer a bai caba, meneer," el dici, despues koe nan a warda meneer por nada.... Senjorita Genoveva no tabata moenstré contentoe.... el a manda mi bisa meneer.... ora meneer bini.... koe meneer mester bai noema cerca burgemeester ... Awor mi ta doena meneer respondi."

"I ora el tabata maha coe su "meneer" i atrobé "meneer," mi a mira koe el tabata forza pé wanta su harimentoe.

"Ma tendé aki, mi'n sa kiko," mi a puntré, ta mi ta doena bo asina tantoe gustoe di hari?"

"Ma meneer.... meneer sabi muchoe bon, koe lo mi no tribi esai.... den meneer su presencia.... Cada hende ta liber, mi ta kere, no ta berde Meneer? Meneer mes lo sabi mehor, kiko senjorita Genoveva ta gusta mas di mira...."

"Mi no tabatin tempoe, pa informa poco declaracion di e historia-ai; mi a disparcé coe mas apuro ainda koe mi a bini. Den hadrei toer criarnan di cas tabata para manera un careda di soldá boetá banda di otro i pa liger koe mi tabata pasa, toch mi a ripara, koe nan toer tabatin un glimlach na nan boca i koe algun tabata wanta pa no grita hari.

„Ta parcé koe ainda nunca nan no a mira un breigom koe ta jega laat," mi a grunja den mi mes. Mi tabata manda e cochero dal e cabainan swiep duroe i dos minuut despues mi tabata na stadhuis.

„Sala di matrimonio?" mi a puntra un portier.

„Sala di matrimonio?".... Ma sigur lo no ta pa bo?"

„Di berdad, sigur, pa mi!"

¿Pa bo?.... O, el ta magnífico, magnífico!" i coe es pálabranan-ai, el a larga su curpa cai riba un banki i el a sinta ariba mas flogo posibel.

„Mi tabatin gustoe di dal e cos-ai un mep; ma Dios gracia mi a frena mi i serio i duroe, mi a miré i puntré:

„Bo kier moenstra mi sala di matrimonio, si of no?"

Esai a juda parcé, pasobra el a lamanta para i dici: „Na banda drechi, meneer, na cabamentoe di e vestíbule aki."

„Mi a bai na e porta koe el a moenstra mi i mi a drenta.

„Ha! até porfin" mi suegro a grita, asina el a mira mi. Mi a bai un dos paso mas adilanti. Toer hende a dal gritoe hari!.... toer a saca nan lensoe for di sacoe i boeté na nan boca, i pa mi grandi pena, mi tabata tendé rondó di mi: „ó!, ai! mira e homber-ai!" E burgemeester tabata sinta den su stoel putri di hari.

Mi tabata para aja henteramente demasiá i verleeg sin sabi, com mi mester a defendé mi.

"Pakiko e harimentoe-ai?"

"Genoveva a tapa su cara coe su manoenan; mi suegro tabata mira coe indignacion i mi suegro a jega cerca mi, habri su wowonan koe a spanta mi i el a pica mi: "meneer, toer cos a cabaden nos."

„Ma ta kiko esai ta nifica, meneer?..

„Haci mi un fabor di explica mi esai!"

„Es explicacion-ai, meneer?.. Ceramentoe di un matrimonio no ta un wega di mucha, ta un cos santoe.. bo no mester corda, koe nos ta na un fiesta carnaval?"

"Pero mi no ta comprendé bo!"

„Mira bo anto un momento den spiel!"

Mi a bai na e skoorstein, camina tabatin un spiel masjar grandi, un gritoe di admiracion i di berguenza a sali for di mi pechoe. Mi bigoti di banda drechi tabata toer kimá. Bo ta comprendé, koe mi no tabatin mester di mas explicacion, i mi a percura di busca mi camina.

"Bo ta comprendá awor, senjora, pakiko mi no ta huma mas?"

I esai ta toer cos?" un di e combidadonan a puntra; " e historia-ai no a haja un fin?"

"No.." e contador a respondé, "ma mi mes a boeta un n'e.. Seis luna despues di esai, mi a topa Genoveva.. mi tabata pronk atrobé coe mi bigoti.. Mi a splica e aventura i mi a pleita mi causa manera un abogado."

"I el a bolbé ricibi bo den su gracia?"

"Si, meneer, esai el a haci," un mosa ainda hoben i spiertoe, a contesta riba esai.

In 1868 verminste de heer T. een bankbiljet ter waarde van negenhonderd gulden, dat hij kort te voren op tafel had gelegd in zijne woonkamer, na het van een bekende te hebben ingewisseld. Er werd druk gezocht, maar het bankje was niet te vinden, en de verdenking van T. viel op zijne winkeljuffrouw, die hij kort te voren den dienst had opgezegd. De 20 jarige werd gearresteerd en bleef verscheidene weken gevangen, maar moest ten slotte, daar hoegenaamd niets te bewijzen was, op vrije voeten worden gesteld.

Later deed de heer T. zijne zaak over, kocht eene villa en vestigde er zich met zijne familie. Eenigen tijd geleden bracht de eenige gehuwde dochter van den rentenier haar ouders een bezoek en hielp haar moeder in huis opruimen. Toevallig kreeg zij een kluw wol in handen, die zij werktuiglijk afrolde; zij vouwde het papiertje, waarom de wol gewikkeld was, open en stond zeer verbaasd, toen dit een bankbiljet van negenhonderd gulden bleek te zijn.

Thans begreep de dame — die op het tijdstip van 't vermissen vijf jaar oud was — dat zij zelve de oorzaak was geweest van verdwijnen van het kostbare papier, want zij had er als klein meisje met een potlood letters op gekrabbeld. De kleine meid, die indertijd alleen in de kamer was geweest, had het biljet van de tafel genomen en er wol omheen gerold en uit vrees voor straf had zij latér niet durven zeggen, hoe de vork aan den steel zat.

Langzamerhand kwamen in de jonge vrouw herinneringen uit vroeger tijd terug, zij vertelde haar bejaarden ouders haar vondst, en T. deed thans al het mogelijk, om zijne vroegere winkeljuffer terug te vinden. Na eenige dagen slaagde hij er in. De juffer was weduwe en verkeerde in allerdroevigste geldelijke omstandigheden. Haar vroegere patroon bracht haar een bezoek, vroeg haar vergiffenis voor de onbillijke verdenking van voorheen en zorgde er voor, dat zij geen gebrek meer zou behoeven te lijden. Het bankbiljet bewaart de rentenier echter als blijvende herinnering in zijne brandkast.

Amerika.— Tegenover het Javaansche dorp staat dat der Zuidzee-eilanders.

Toen deze lieden te San Francisco voor het eerst de electrische kabeltram zagen, een ding, dat zonder rook of geluid van zich te geven, zonder paarden of stoomwerktuig er voordoor de straten snorde, waren zij zoo onthutst dat zij midden op den weg op hunne knieën vielen en door de politie moesten worden „uit den weg geruimd."

Meer bekijks nog dan deze natuurkinderen zal wel hebben een door de Roodhuiden gescalpeerde Amerikaan, een der weinigen die de operatie overleefden of nog in leven zijn. Als knaap bevond hij zich bij een transport, dat door de Indianen overvallen en geheel verslagen werd. Het scalpeeren maakte hem door pijn en bloedverlies bewusteloos, en toen hij weder bijkwam, vond hij zich onder zijn dood paard liggen. De Roodhuiden keerden echter terug, en om zich te overtuigen dat er geen leven meer in hem was, dreven zij eenen pijl door zijne hielen. Ook dit doorstond hij, en in het hospitaal van het naburige fort opgenomen, genas hij, hoewel uiterst langzaam.

— De groote verwachtingen omtrent de ontbrandbare Amerikaansche huizen, volgens het laatste systeem gebouwd, worden eenigszins teleurgesteld. Onlangs vloog te Chicago een huis in brand, dat geheel van staal en andere onbrandbare bouwstoffen was opgetrokken en nog niet geheel voltooid was. Het ongeluk gebeurde, terwijl de timmerlieden met de binnenbetimmering bezig waren. Eigenlijk was het hout, dat bij deze werkzaamheden moest dienen, in vlam geraakt. Verder kon men bespeuren, dat met de eerste stralen water uit de pompen, de kalksteen van den voorgevel afbrokkelde, en bovendien de vloeren zelfs niet bewaard konden blijven. Dit was een zeer zwak punt voor den ontwerper van de huizen, die onbrandbaa moesten zijn.

— De tentoonstelling te Chicago kenmerkt zich door allerlei eigenaardige gebeurtenissen. Zooals men weet is de hertog van Veragua, een lijnrechte afstammeling van Columbus, met diens gezin, de eeregast der Vereenigde Staten. In den beginne vonden de Amerikanen zoo'n eeregast dolaardig, de hertog en de hertogin mocht op geen enkel feest ontbreken en bewoonden op kosten der regeering een reeks vertrekken in het eerste hotel van Chicago. Maar weldra was de nieuwigheid er af en de familie werd vervolgens aan hun lot overgelaten en ging de steden in den omtrek van Chicago bezoeken.

— Bijzonderheden die in de Amerikaansche bladen verschijnen omtrent den brand, die onlangs in een der gebouwen van de tentoonstelling te Chicago is uitgebroken, doen zien dat deze ramp een der vreeselijkste is geweest, welke in langen tijd zijn voorgekomen.

Het gebouw, waarin de brand ontstond, werd gebruikt voor *skating rink* en voorts als pakhuis. Het was geheel van hout, allergevaarlijkst ingericht met het oog op brand en voorzien van een houten toren, 200 voet hoog. Een hoeveelheid van 40 vaten lijnolie, die aanwezig was in het gebouw, heeft het vuur zeer hevig gemaakt.

Eerst was er slechts een kleine vlam te bespeuren en de brandweermannen waren reeds boven in den toren, toen plotseling het vuur zich beneden zeer snel uitbreidde en den toren in een oogwenk met een vlammenzee omringde. Toen ving het afgrijselijke schouwspel aan, waarbij de menigte, onmachtig om hulp te bieden, handenwringend en huilend als waanzinnig moest toezien.

Op eens zag men boven in den toren den witten helm en de lange gestalte van kapitein Fitz Patrick, den commandant der brandweer, die eenige bevelen scheen te geven. Weldra zag men een touw naar beneden laten en een brandweerman liet zich snel neerdalen. Hij kwam met ernstige brandwonden en zeer gekneusd, op het naastbijzijnde dak terecht en werd daar bewusteloos opgenomen. Een tweede volgde maar toen die halverwege was, knapte het touw af waaraan de vlammen lekten en hij viel te pletter op het dak. Nu durfde niemand eenigen tijd iets wagen, maar plotseling zag men een der brandweermannen uit den toren springen. De hoogte tot het dak was niet minder dan 90 voet, het lichaam buitelde om en om in de lucht, smakte neer op het dak en werd door den schok nog 4 voet opgeworpen. Er ging een gekreun van afgrijzen op uit de menigte; de man was verpletterd.

Toen werd meer en meer dit wanhopige voorbeeld door de brandweermannen gevolgd; de een na den ander sprong van de geweldige hoogte en bijna allen waren dood toen zij werden opgenomen.

Kapitein Fitz-Patrick, dit ziende, wendde nog eene poging aan om op een andere wijze uit den vreeselijken toren te komen. Hij liet zich zakken langs het touw dat half afgebrand van den toren hing, en bracht zich in een slingerende beweging. Van het dak werd een lange ladder opgericht, die echter nog 20 voet beneden het touw bleef. Hij waagde het echter, zich naar de ladder te slingeren en greep werkelijk het einde. Toen was hij echter machteloos om zich verder te redden, maar een vriend van hem, commandant Murchy, eveneens tot de brandweer behoorende, klom naar boven en daalde met Fitz-Patrick af.

Nog was de laatste brandweerman op den toren, toen deze begon te schudden en te kraken: hij aarzelde om den wanhopigen sprong te wagen en, evenals zijn makkers, den dood tegemoet springen. Toch besloot hij daartoe, daar ook hij zich liever in eens liet verpletteren dan levend te worden verbrand. Maar het was te laat; op het oogenblik toen hij sprong, stortte het gansche gebouw in en hij kwam neer in de vreeselijke vuurzee, die onder hem loeide.

Dit afgrijselijk schouwspel werd door een 30.000 personen bijgewoond, die allen onmachtig waren om bijstand te verleenen en de 40 brandweermannen voor hun oogen moesten zien sterven.

VERSCHEIDENHEDEN

De vrijheid is het zout der menschheid, de autoriteit het brood daarvan.

Wie een zelfstandig mensch wil wezen, moet niet bang zijn voor een zuur gezicht.

Een hond krabt al spelend iemand in het gelaat, maar likt hem tevens de handen; die hondennaturen zijn raadsels, evenals sommige menschenkarakters.

Lezen dient tot vermaak, tot versiering en tot bekwaming. De dwaas veracht het, de eenvoudige bewondert het en de wijze gebruikt het ten zijnen nutte.

Lezen maakt den waren man; het debat maakt hem bevattelijk en het schrijven juist. Hij, die weinig schrijft, moet een groot geheugen hebben; hij, die weinig debatteert, een helderen geest, hij, die weinig leest, moet zeer goed de kunst verstaan zich wijzer voor te doen als hij werkelijk is.

Iemand, die zich sterk voor de verkiezingen interesseerde, ontmoette een te 's Hage gevestigd vreemdeling. In zijn ijver vroeg hij dadelijk; — Heb je al gestemd?

— Ja.

— Maar, zegt de andere, zich bedenkende, — je bent immers geen kiezer. Wat had jij dan te stemmen?

— Een piano, was 't antwoord.

Op een onlangs te Londen gehouden postzegelveiling werden hooge prijzen besteed, namelijk: voor een ongebruikte zwarte Britsche penny-postzegel *f* 78; voor een Moldausche 27, paraspostzegel *f* 324; voor een Spaansche 2 reaals postzegel *f* 186; voor een zeer zeldzame Afghaansche postzegel *f* 90, enz.

Een Engelschman, die zich ergerde aan de hooge kosten van het aanteekenen van brieven, zond de zijne, die waarde bevatten, ongefrankeerd. Voor ongefrankeerde brieven draagt, volgens hem, de Engelsche post nog meer zorg dan voor gefrankeerde. De geadresseerde is dus nog zekerder, dat hij zijn brief zal krijgen, als hij niet gefrankeerd is.

Voor eenige dagen werd in Engeland de mare vernomen van den dood van een man, die zeer zeker zelf minder tot in alle hoekjes der aarde bekend is, dan het zoo onontbeerlijke en toch zoo weinig geschatte artikel, waarvan hij voor een vijftigtal jaren uitvinder werd. 't Was namelijk de doodsmare van den heer John Walker van Stockton, vroeger apotheker daar ter plaatse en uitvinder der lucifers. Hij overleed op den gezegenden leeftijd van acht-en-zeventig jaar, na zich met de lucifersfabricatie een groot fortuin te hebben verworven.

Over „Koning Stoom" maakt een Amerikaansch vakblad interressante tabellen openbaar, die de verdeeling der stoomkracht onder de beschaafde volkeren der aarde aangeven. Volgens dit overzicht stonden in het jaar 1888 der menscheid 50015000 stoom-paardekrachten ten dienste. Zooals bekend is, wordt een stoompaardekracht gelijk gesteld met de kracht van 21 personen. Ofschoon de stoommachine reeds in de vorige eeuw uitgevonden is, werkten voor 50 jaar 1650000 paardekracht, op hetzelfde gebied waar nu over de 50 millioen ten diensten staan. Wat de verdeeling, het gebruik van stoom over de verschillende landen betreft, dan staat Groot Britanië boven aan met 25 paardekrachten op elke 100 inwoners, op den voet gevolgd door Amerika met 24. Hierbij sluiten zich aan België, Duitschland, Frankrijk, Zwitserland, de Scandinavische landen en Nederland.

Na Oostenrijk (met 5 op elke 100 inwoners) beginnen de Staten met een ongeordende industrie. Van den 50 mill. paardekrachten vallen slechts 10 mill. op locomobiles en motoren, terwijl 32 millioen op locomotieven en 8 millioen op stoomschepen worden toegepast.

Een mode te Parijs zijn de „Cannes d' entrainement," de wandelstokken met gymnastisch doel, een soort van halters om mee te wandelen. Ze hebben maar één bol aan het eind, maar een heel zwaren; in de winkels ziet men ze bij seriën, van lichter tot zwaarder.

De uitvinding is van een wapensmid in de reu Richelieu, en reeds een paar jaar oud. De stok is van staal, — verborgen in riet, rotting of bamboes; de knop van gedraaid staal, en weegt van 500 gram tot 5 kilo. Het laatste nummer wordt niet vaak gevraagd en nog minder gedragen. De chic is natuurlijk het zware voorwerp schijnbaar spelend te dragen; de schermers oefenen er hun pols mee; de beroemd Italiaansche schermmeester Pini draagt hem altijd. De canno d' entraînement is ook een wapen van zelfverdediging, gemakkelijker dan de „casse tête," die trouwens verboden is.

Een incovénient is, dat als men haar laat vallen en zij op iemands teenen te land komt, deze ongeveer verpletterd zijn; de 5 kilo is dan bijzonder onaangenaam, Een aardigheid is het, in een café den jassenknecht of den kellner losjes zijn demi-saison, zijn hoep en wandelstok aan te geven, en zijn verbaasd gezicht te zien. Een andere aardigheid, zwakke eigenaartjes te zien, die met moeite, als de galeislaaf zijn kogel, hun stok meeslepen, maar vrijwillig, omdat het mode is.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris.—Gobierno a resolvé di indemnizá familia dje obréronan italiano koe a sucumbi den e desordennan na Aigues Mortes.

Na e momento aki, gobierno Siamés a depositá 3 miljón franc koe Francia a axigi como garantía di indemnización pa familia dje victimanan.

Pueblo kier a bolbé haci manifestacion na Nápoles i Turin; ma policía a interviní.

Na Milazzo, Sicilia, populacho a kibra rámpinan di glas di consulado francés, i nan a intentá di kima escudo francés, ma policía a impedí esai.

E dos gobiernonan ta pasando otro continuamente nota diplomática; pero nan ta keré koe toer cos lo arreglá.

Berlin.—Después di asisti na un partida di caza, duque reinante Ernesto di Sajonia Coburgo a moeri di un ataque apoplético.

Emperador alemán a bai na palacio dje difunto i él tabatin un entrevista secreta coe duque di Edimburgo, sucesor dje príncipe difunto.

Duque di Edimburgo a prestá juramento di fidelidad na Alemania; ma nan ta keré koe lo él abdicá corona na favor di su jioe Alfredo, pasobra ta mui extraño pa un duque inglés, casá coe un princesa rusa, ta príncipe reinante di un estado alemán.

Un ciclón a pasá na cóstanan di Atlántico, causando serios perjuicios na navegación. Ya nan ta papia di naufragio di un vapor i di morto di 24 persona.

Paris, *25 Ag'to.*—Gobierno francés a nengá di mandá oficialmente un comisión militar francés pa presenciá manióbranan di ejército alemán na Metz.

Periódiconan orleanista ta acusá conde di Haussonville di a ocasioná e derrota koe e partido a sufri na última elecciónnan.

Nan ta bisa koe Mr. Develle tin idea di toemá su demisión como Ministro di Rel: Ext:

Roma. — Periódiconan radical italiano ta moestra coe satisfacción koe den ningún stad di sentimiento republicano, tabatin parti toemá den e manifestacionnan contra Francia.

Nan ta bisa koe rei Humberto ta masjá preocupá coe e último evenementonan, i koe gabinete italiano ta abrigá esperanza koe bien pronto Italia lo no pertenecé na e triple alianza.

Duque di Edimburgo a toemá su demisión como almirante di flota inglesa.

Violenta tempestad riba dóstanan di Estados Unidos: gran número di hende a hogá. Gran incendio na

Chicago. 250 cas destrui i 7000 hende sin techo.

Paris.—Como medida di precaución, gobierno francés ta exigi koe oficialnan danés na servicio di egército Siamés, ser demiti.

Despáchonan di Porto Novo ta anuncia llegada di otro embajadornan di Benhanzin coe objeto di cerrá un tratatado coe Francia.

Nan tá kere koe e expedicion prepará pa general Dodds, a ejercé grandi influencia riba resolucion dje exrey di Dahomey.

Tabatin algún caso di cólera na inmediacionnan di Natedes.

Cámara di Commons a aceptá *Home Rule* y dia 15 Sept. lo el ser debati den cámara di Lordnan.

Nan ta kere koe e incendio di Chicago ta obra di algun malvado.

Na Brasil ees ta revolta ainda. Na Uruguay tin un partido koe ta animá gobierno di apoyá revolucionarionan di un provincia limitrofe di Brasil.

Paris. — Conde di Paris a scirbi Papa suplicando koe clero francés a consulté partido monárquico na último eleccionnan.

Periodiconan francés ta deseá di conocé coe satisfaccion koe e última eleccionnan a estrechá ainda más e vínculonan di amistad entre Francia i Rusia.

Rei di Siam ta negá di doená cumplimiento na algún dje clausulanan dje ultimatum, pretextando koe Francia ta mui exigente. Pesai gobierno a resolbé di manda un escuadra Bangkok.

Oficialmente nan ta anunciá koe escuadra rusa lo visitá Toulón.

Emperador alemán ta mui descontento koe Francia a negá di ser representá na maniobranan di Metz.

New York.—E ciclón koe a pasa na Florida, Georgia i Carolina, a causá grandi estrago; nan ta calcula e danjo pa 10 millón dollars. Número di víctimanan paree ta crecido.

Madrid.—Serio disturbio na San Sebastián. Populacho kier a apoderále dje hotel, camina Sagasta a hospedá.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

—

"Puede esperar un porvenir más brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los señores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado, es un hecho sobre el que pueden felicitarse sinceramente sus amigos. Porque, ¿qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los dias de tormenta y lluvia.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrían curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que había venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habían sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.). Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada másque el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada dia mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atencion hacia el Jarabe.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Venezuela.	Philadelphia.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Aug. 16	Aug. 26	Sept. 6	Sept. 16	Sept. 26	Oct. 5
Komt aan te CURAÇAO	.. 22	Sept. 1	.. 12	.. 22	Oct. 2	.. 11
Vertrekt van	.. 23	.. 2	.. 13	.. 23	.. 3	.. 12
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 24	.. 3	.. 14	.. 24	.. 4	.. 13
Vertrekt van	.. 24	.. 4	.. 14	.. 25	.. 4	.. 13
Komt aan te LA GUAYRA..	.. 25	.. 5	.. 15	.. 26	.. 5	.. 14
Vertrekt van	.. 29	.. 9	.. 19	.. 29	.. 9	.. 18
Komt aan te PTO. CABELLO	30	.. 10	.. 20	30	.. 10	.. 19
Vertrekt van	.. 30	.. 11	.. 20	.. 30	.. 10	.. 19
Komt aan te CURAÇAO	.. 31	.. 12	.. 21	Oct. 1	.. 11	.. 20
Vertrekt van	Sept. 1	.. 12	.. 22	.. 2	.. 11	.. 20
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	.. 2	.. 13	.. 23	.. 3	.. 12	.. 21
Komt aan te NEW-YORK...	.. 8	.. 19	.. 29	.. 9	.. 18	.. 27

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Aug. 23	Sept. 2	Sept. 13	Sept. 23	Oct. 3
Komt aan te MARACAIBO	24	3	14	24	4
Vertrekt van	30	10	20	30	9
Komt aan te CURAÇAO	31	11	21	Oct. 1	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia,
Agenten.